

Když můj přítel nemůže spát a začne psát...

Autor: Peter Magula.

Přátelé,

dovoluji si zde vložit příspěvek, který můj přítel vložil dnes na svoji Fejsbůkovou zeď:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1138189336538385&set=a.145789902445005&type=3&theater>

Ačkoliv to na první pohled nemusí být zřejmé, nese příspěvek Hawkisovu myšlenkovou stopu.

V průběhu čtení Peterova příspěvku mi nějak zvlhly oči a tento stav i po dočtení stále zůstává... ♥☐☐

Cítím to rovnako. Odteraz ti Peter Magula ordinujem jednu čiernú kávu najmenej jedenkrát týždne! Wau!

Překopírovaný text:

Asi som dnes spravil chybu, keď som večer pil čiernu kávu. Mám po káve zvláštne sklony písať, čo mám na srdci na úkor spánku, hanby a kadečoho, čo sa zdá dôležité. Tak ku mne po práci prišla otázka: “Kedy sa stalo ľuďom to, že sme sa jeden druhému takto odcudzili? Že sme dovolili aby neschopnosť politikov prerástla v zatrpknutosť až nenávisť jedného voči druhému? Kedy...?”

Viem, že sa tak nedeje po prvý krát v dejinách, ale prečo teda stále dookola

Ľudstvo naráža a stroskotáva?

Dnes tu máme technológie a vymoženosti o ktorých sa ľudstvu pred pár rokmi ani nesenávalo. Ale sú naozaj ľudia viac šťastní? Niekedy mám dojem, že sme z pojmu človek urobili skoro nadávku a pritom sa pýšime a označujeme za najvyspelejšiu civilizáciu aká tu bola. Ale na základe čoho? Letov do vesmíru, IT či iných technológií, silným zbraniam, internetu alebo prečo? Skúsme sa pozrieť kto rozhoduje o našich životoch a ako, aj napriek všetkému "blahobytu", a či nás to naplňa spokojnosťou, radosťou a láskou. Teda skutočnými hodnotami, ktoré priamo súvisia s našimi životmi a šťastím. Takže akákoľvek forma rozhodovania, mocenskej, právnej a zákonodarnej štruktúry, ktorá by mala SLUŽIŤ ľuďom.

Podme priamo k pojmu politika a politik. Kto je to politik? Ja naozaj neviem, lebo zdá sa že každú chvíľu niekto iný. Neviem aké vzdelanie je potrebné na to aby mohol byť niekto politikom. Už ním bol asi naozaj každý od bežných úradníkov cez učiteľov, doktorov a právnikov. Ale nech sa pozerám ako pozerám, nezdá sa žeby došlo k výrazným zmenám za posledné roky v kvalite ľudského života. Dokonca som ani nenašiel veľký rozdiel medzi ľavicovými, pravicovými, zelenými či inak farebnými a zaradenými stranami a ich výsledkami v praxi. Ale ľudia sú stále ochotní sa byť na základe týchto parametrov do prs, že oni zvolili tých pravých a zvyšok sú hlupáci. Prejde pár rokov a sme kde sme boli. Pri sľuboch a sklamaníach, pri opätovnom výsmechu a nenávisti jedného voči druhému.

Politici z bilbordov nám akosi už dlhú dobu nedokážu zabezpečiť to, čo by malo byť človeku prirodzené. Ako by ste pochodili keby ste si nerobili svoju prácu dobre a s požadovanými výsledkami? Hmmm... Kto volí týchto politikov do funkcie dookola zas a znova? My nespokojní ľud dávame právo rozhodovať o svojich životoch politikom, ktorých "poznáme" z bilbordov. Wau.. Demokracia sa už obracia pár storočí v hrobe, keď sa na to pozerá, lebo toto demokracia nie je ani náhodou. Keď dám svojmu psovi meno mačka, bude to len pes s divným menom, ale nie skutočná mačka.

Nie je teda podstata problému niekde inde ako v politikoch? Ako je možné, že o nás rozhodujú ľudia, ktorých nepoznáme a nemajú našu skutočnú dôveru? Dôveru v ich charakter, bezúhonnosť, morálku, ľudské cítenie, zdravý rozum, zodpovednosť..., zoznam by mohol pokračovať. Celý systém, ako to prebieha, je nefunkčný z hľadiska základných požiadaviek pre ľudské potreby a naplnenie života nás všetkých. Bežných ľudí, ktorí nepotrebujú 5 áut, tri domy a miliónové kontá. Ale skvelo funguje pre byrokraciu, obohacovanie sa na úkor iných a zakrývanie poloprávd zákonmi, v ktorých sa pomaly nikto nevyzná. JE TAKMER ÚPLNE JEDNO KOHO TÝMTO NEFUNKČNÝM SYSTÉMOM ZVOLÍME! Je jedno, či po koľajniciach pôjde modrý, červený alebo iný vlak. Môže mať viac príjemné vozne v koži, s klimatizáciou aj obsluhou, alebo len tvrdé lavice. Aj tak dorazí len tam kam mu koľajnice dovoľia. Z miesta A do miesta B a teda tam, kam má.

A ľudia sa pri tom budú hádať, kto tam ten vlak zvolil. A vďaka komu je vláčik modrý a ide do Vrútok a nie do Bratislavy. Presne to je ono. Spĺňa to presne účel. Ale nie vás, čo ste volili, ani tých čo nevolili alebo volili iných. Spĺňa účel toho, kto z toho ťaží a my to nie sme už veľmi dlho. Nie je totiž čas zisťovať. Sme zaneprázdnení svojimi starosťami, hádkami, hypotékami a všetkým, čo nám vyspelá spoločnosť ponúka aby sme nevyšli z cviku a nezačali premýšľať a konať spolu.

Pretože to odlišuje úspešné projekty aj systémy. Spolupráca a nasadenie za spoločným cieľom, kde každý podľa jeho schopností zastáva primeranú funkciu. Každý

sa podieľa na spoločných hodnotách s jasne a jednoducho stanovenými zákonmi a primeranými podmienkami aj zodpovednosťou. Lenže čo ak ľud odovzdal zodpovednosť politikom? Môže sa zdať, že z toho nie je východisko, ale ono tu je. Politici nie sú potrební. Jo to totálne nefunkčný a zastaralý prežitok, ktorý bol X-krát preverený. Celý systém volieb je toho dôkazom aj následkom tejto šarády. Je to jedna z najstarších reality-show na svete. Ľudia potrebujú štátnikov a odborníkov, ktorí sú poctiví a zastupujú spoločné záujmy národa. Mala by to byť česť a zodpovednosť a nie zárobková alebo mocenská príležitosť. Pozrite sa ako to vyzerá tesne po voľbách vo "vítazných" stranách po oznámení výsledkov. Oslavujú akoby vyhrali v lotérii.

Viete akoby to prijal naozaj múdry a zodpovedný človek, štátnik a skutočná osobnosť? Asi by sa trochu usmial, možno by bol dojatý z tak obrovskej dôvery a zrejme sa aj trochu zľakol. Chápal aj cítil by situáciu a povinnosť voči národu. Mal by strach že keď neuspeje, tak ľudí sklame a môže privodiť utrpenie miliónom z nich svojimi chybami. Možno by to aj zo začiatku odmietol robiť. Možno by nemohol spávať. Nie preto, že nemá čisté svedomie, ale uvedomoval by si túto obrovskú zodpovednosť. Hlavne preto, že miluje tento národ, lebo je jedným z nich a vie, čo je to byť človekom. Vie, že je omylný, ale urobí všetko aby nesklamal a keď bude treba položí svoju hlavu za týchto ľudí, pretože jeho srdce je dosť veľké aby tam zmestil celý národ a každého koho zastupuje.

Takýto človek by mal dostať príležitosť a sám si vybrať odborníkov v daných odboroch, ktorí sú preverený životom a nie mediálne rýchlokvasné hviezdy, ktorých nikto nepozná a majú funkciu a hlavne plat politika. Mali by byť okolo neho ľudia, čo rozumejú spolupráci a dokážu sa rozhodovať, ale hlavne to nerobia pre peniaze. Ale robia tak, lebo ich to naplňa a zaväzuje ich k tomu zodpovednosť voči pravde a ľudskému duchu. Voči samým sebe a tomu kým naozaj sú, a robili by to aj keby za to nemali vysoké platy a moc rozhodovať.

Ale kde takých ľudí nájsť? Takýto človek sa o post asi ani uchádzať nebude. Nebude, lebo nemá záujem z niekym súťažiť vo voľbách. Nemá záujem presviedčať a dokazovať kým je a čoho je schopný. Takého si musí nájsť samotný ľud. A tu je pes zakopaný. Ako ho chceme spoznať v tej pretvárke a lacnej fraške, ktorou krmíme svoju myseľ a vnútro? Ako spoznať a nájsť takýchto ľudí, čo sa nepotrebuju na nič hrať v tomto systéme, ktorý sa hrá na demokraciu? Je to ako začarovaný kruh, ale napriek tomu sa občas v dejinách objavujú. Skúste si pozrieť príbeh o Mahátma Gándhími alebo Tomášovi G. Masarykovi. To boli skutočné osobnosti a otcovia národov. Ale národ si ich musí nájsť a zvoliť priamou voľbou a skutočnou demokraciou. Všetko k tomu máme. všetky učenia od Lao-C' a všemožných mudrcov, ktorých tu ani nebudem menovať, lebo ich je naozaj mnoho.

Ľudia majú presne taký systém na aký sú pripravení, a aký si zaslúžia. Všetko, čo nám tu títo velikáni zanechali tu máme a plujeme na to svojim nezáujmom. Spohodlneli sme v naivite, že sa o nás postarajú tí, čo sú pri kormidle. Ale už to dávno nerobia. Stačí tejto znalosti skĺbiť s modernými možnosťami aj dostupnými technológiami. Ale mali by slúžiť človeku a nie človek im. Mali by nám uľahčiť namáhavú prácu, ale čo najviac v súlade s prírodou aj človekom. Ľudským základným hodnotám a nie na úkor nich. Mali by sme si teda vziať späť, čo sme stratili a odovzdali do rúk neschopným alebo nečestným zákonodarcom. Pochopiť základné pojmy ako sloboda, pravda, láska a konať v súlade s nimi a trvať aby tak činili aj tí,

čo nás zastupujú. Ale ako keď väčšina sa nenamáha pátrať po podstate týchto pojmov?

Nechcem aby to vyznelo ako obviňovanie. Chápeť to, pretože som toho súčasťou a nesiem rovnakú zodpovednosť ako každý. Hlavne viem ako som žil a márnili som svoj život, ale ten človek je už našťastie mŕtvy. Asi by sa moje staré ja teraz smialo tomu ako žijem teraz posledné roky. Ale vďaka tomu som spoznal ľudí, ktorých som opisoval. A pýtam sa, prečo títo ľudia nie sú našimi zástupcami a nerobia to, čo im ide najlepšie? Prečo nerobia to, čo ich napĺňa, pre nás všetkých, pre národ? Jednoducho. Tak ako som ich kedysi nepoznal, keď som si nevážil vlastný život a skutočné hodnoty, tak ich nepozná väčšina z tých, čo majú volebné právo a rozhodujú sa zmanipulovaným a pohodlným systémom dnešných volieb a takzvanej demokracie.

Pozrime sa na dnešnú situáciu a silu médií a kameňu úrazu v pojme sloboda prejavu. Ak má faloš „rovnaké legálne práva“ ako pravda, a navyše má akademické schválenie plus propagáciu v médiách, potom Goebbels, Hitler, Eichman, fašizmus a holokaust boli legitímne, a rovnako tak Stalin a Pol Pot. Môžeme vidieť, že problém nie je falošnosť sama, ale jej lstivé a zámerné označenie ako pravda. Tak relativizmus nahradil pravdu klamom sprevádzaným veľkým „hurá!“ Od podporovateľov, ktorí sami boli obeť systematického vymývania mozgov. Ak je aplikovaním rovnakých princípov legalizovaná a ospravedlňovaná lož, potom by tak malo byť aj poburovanie, zrada a špehovanie zradných agentov (veď je to len precvičovanie ich „práva“ na slobodu prejavu). Rovnaký výrok potom podporuje právo na nenávisť a použitie sily na ničenie, pretože „reč“ je teraz právne definovaná tak, aby zahŕňala akciu. Paradox je ten, že ak je anarchia „legálna“, potom by nebol legálny zákon, ktorý by to presadil. Zákon je, alebo by mal byť založený na pravde. Preto, bez požiadavky pravdy neexistuje žiadny zákon, podľa ktorého možno protestovať za „právo“ bezprávia.

Jednoducho povedané, ak dáme rovnakú príležitosť nepravde aj pravde, nemôžeme čakať serióznosť médií ani ich dobrý úmysel a ochotu slúžiť ľuďom. Takéto médiá, sú naopak základom nezmyslov, ktorým po ston opakovaní veríme a sme naprogramovaný k tomu, čo neslúži ľudskému blahobytu, ale poštvaní proti sebe bez toho aby sme si to často uvedomovali.

Prikladám odkaz na jednoduchý test s holubom:

https://youtu.be/I_ctJqjlrHA

V skratke ide asi o toto. Holub dostane odmenu, ktorá je motiváciou ku konaniu. V tomto prípade jedlo. Naučí sa jednoduché príkazy ako zobnúť tam, kam pán chce, alebo sa otočiť v ľubovoľnom smere. Celé kúzlo začína v momente, keď je holub odtrhnutý od bežnej reality a prirodzených podmienok a je presvedčený, že tak koná dobrovoľne, lebo chce jedlo. Ale kto rozhoduje, či sa holub točí, v akom smere a či sa vôbec točí? Áno je to systém nad jeho schopnosťou uvažovania. Známý aj ako „Master control“.

Teraz si položte otázku: „Do akej miery som si istý, že moje konanie nikto neovplyvňuje so zámerom sa akokoľvek obohatiť alebo to inak zneužiť? A sú tu dnes médiá naozaj k tomu, aby nás len informovali, alebo slúžia tomuto nefunkčnému systému a my slúžime jemu a sme ovplyvňovaní omnoho sofistikovanejšie ako ten holub?“

Napríklad spomínaní vodcovia nacizmu boli v tomto naozaj špičky. Áno, bolo to dávno a boli za to potrestaní a odsúdení. Ale naozaj všetci? A čo sa stalo s informáciami, ktoré získali tak ohavným a neľudským spôsobom, teda mučením aj pokusmi na ľuďoch? Nuž, ako sa vraví... informácie majú cenu zlata a tieto rozhodne stáli za to a už sa niekomu neprotivilo ich využiť. Samozrejme s "počestným" úmyslom pre dobro a blaho ľudstva. Iba ak by to bolo všetko inak a naša nespokojnosť, kvalita života a mnoho ďalších ukazovateľov by nehovorilo niečo iné. Skúsme sa pozrieť okolo seba, či sa poslednú dobu náhodou niečo rapídne nezmenilo aj v súvislosti s našimi kompetenciami rozhodovať. Dajme tomu žeby ste chceli obmedziť pohyb osôb, hromadné zoskupovanie ľudí, finančné toky za účelom väčších globálnych zmien v oblasti mocenskej aj finančnej politiky. Armádami sa to už skúšalo a je to síce účinné, ale môže sa to zvrtnúť v nepokoje aj občianske vojny. Ale keď ľudia sami uveria, že je to potrebné, zachraňujú tým životy aj chránia rodiny so záujmom bezpečnosti nás všetkých, to už je iná káva. Niektorí, pod správnu dávkou strachu a každodenného omielania nebezpečenstva, by boli sami schopní umlútiť iných z porušovania všeobecných zásad. A to všetko ešte s hrdosťou pre "dobro" ľudstva.

Koľko krát ste trpeli po tom, ako vám niekto povedal vetu: "Myslím to s tebou dobre". Hmm... Našťastie sa stále rozhoduje sami a dobrovoľne. Uvidíme dokedy a v akej miere nám to ostane. Rozhodujeme o tom len my. Naša skutočná sloboda je v nás.

Sloboda jednotlivca (freedom) je nezávislý vnútorný stav, zatiaľ čo spoločenská sloboda (liberty) je dôsledok kolektívnych sociálnych rozhodnutí a jedinec je vystavený obmedzeniam, ktoré majú slúžiť všeobecnému dobru. Je závažná chyba, pliesť tieto dva stavy dohromady a má to dôsledky.

Musíme nakoniec prijať zodpovednosť za naše voľby, rozhodnutia, a ich dôsledky. Každý akt, myšlienka a voľba, doplňuje permanentnú mozaiku, naše rozhodnutie rozvlní vesmír vedomia a ovplyvní životy všetkých. Každý akt alebo rozhodnutie, ktoré podporuje život, podporuje všetok život vrátane vlastného. Vlny, ktoré vytvoríme, sa k nám vrátia. Čo sa predtým možno zdalo byť metafyzický odkaz, je teraz stanovené ako vedecký fakt. Všetko vo vesmíre stále vydáva identifikovateľnú energiu vzoru a špecifickú frekvenciu, ktorá zostáva na večné časy a môže byť prečítaná tými, ktorí to vedia. Každé slovo, skutok a zámer vytvára permanentný zápis, každá myšlienka je známa a zaznamenaná navždy. Neexistujú žiadne tajomstvo, nič nie je skryté, ani nemôže byť. Každý človek žije vo verejnej doméne. Náš duch stojí nahý v čase a všetko je vidieť. Každý človek je svojím životom nakoniec zodpovedný vesmíru/ Bohu/ Vedomiu/ Univerzálnej Inteligencii – nazvime si to ako chceme. Prajem nám aby tieto vlny, ktoré vydávame nekonečným poľom vedomia, boli konečne v súlade s pravdou, slobodou a láskou k všetkému. Aby sme sa jedného dňa, pri pohľade naspäť, nemuseli za seba hanbiť. Tak ako som sa musel aj ja až kým som takmer nezošalel, neumrel a mohol sa znova v tomto tele uvedomiť. Uvedomiť si mnoho toho, pred čím som utekal a byť hodný toho, čo nazývame človekom.

Už je načase prestať sa porovnávať, hádať sa a obviňovať. Máme sa dopĺňať, spolupracovať a podporovať sa. Ženy nemajú bojovať o nejaké postavenie s mužmi. Muž nevie to, čo vie žena a ona zase nevie, to čo muž. Nemá to byť boj. Má to byť tanec. Každí sme jedineční a mali by sme tú jedinečnosť rozvíjať a nie s tým

bojovať. Rozvíjať to pre seba aj pre celok a celok by nás v tom mal podporiť. Rozum by mal kráčať so srdcom, aby sa obaja nestratili.

Som vďačný za to, že som sa nestratil a nechal sa inšpirovať naozaj múdrymi a láskavými ľuďmi, ktorí ma obklopovali a ja som ich nevidel. A ktorých myšlienky som mohol použiť aj pri písaní tohoto príspevku. Sám som totiž nič, len prach, ktorý každý vidí ako vidieť chce a sám si dovoľí. Náš duch je všetko. My spolu a v spoločnom duchu sme štát a nie politici, čo zabudli komu slúžia a zabudli, čo je to človek a ľudský duch.

Mali by tam byť ľudia, čo spájajú a nie rozdeľujú. Takí, čo vidia, že je všetko spojené lebo vidia súvislosti. Ako koncert, ktorý vedie dirigent. Neovláda každý nástroj, ale vidí a počuje hudbu kozmu a vyberie tých najlepších hudobníkov, ktorí budú hrať od srdca, pre ľudí.

Pridávam ešte odkaz na video pre tých, ktorí dočítali až sem. Patrí vám obrovská vďaka. Spýtajte sa sami seba pri pozieraní tohto videa:

<https://youtu.be/itfZDaY-r64>

Vidíte tam nejakých politikov, ktorí toto stvorili alebo to aspoň chránia? Kto naozaj ste? Čo pri tom cítite? Potrebujete k tomu všetko za čím ste sa doteraz naháňali?

Možno som len spravil chybu s tou kávou večer a je všetko inak a tá čierna káva je ako čierna ovca, čo búra pravidlá ☐. Dobrú noc aj dobré ráno. Nech v nás už ľudský duch dlho nespí.

Je obrovský dar vidieť svet aký je, a milovať aj vďaka / napriek tomu. ☐♥☐

PS: Příspěvek může obsahovat drobné gramatické chyby, o které v tomto případě vůbec nejde. Důležitý je obsah a kontext!